

РЕШЕНИЕ

№ 7499

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 91 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА

при участието на секретаря ВАЛЯ Т. ПАВЛОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА СТ. КОЛЕВА Гражданско дело № 20221110150859 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Закона за защита от домашното насилие /ЗЗДН/.

Образувано е по молба с вх. № 195341/20.09.2022 г., подадена от М. З. Р., ЕГН *****, с искане за издаване на заповед за защита срещу домашното насилие по ЗЗДН по отношение на В. И. В., ЕГН *. Изложени са твърдения, че страните се намирали във фактическо съпружеско съжителство, от което имат родени две деца – Васил В.ов В., ЕГН * и Николай В.ов В., ЕГН *. В периода от месец януари 2022г. до подаване на молбата ответникът осъществявал непрестанен психически тормоз над молителката, като след употреба на алкохол отправял обиди, закани и заплахи спрямо нея. Ответникът разполагал с добра финансова обезпеченост, което му предоставяло възможност за непрекъснат емоционален натиск върху молителката, както и опити за поставянето ѝ под икономическа зависимост спрямо него. В посочения период ответникът заплашил молителката, че „срещу 50 000 лева ще ѝ вземе децата, както и че има връзки навсякъде и молителката е безсилна срещу него“, че тя му е най – лесна за всичко – „за манипулиране, за елиминиране, за мачкане и унижаване“, че всички, които имат някакви претенции към него „Ще лежат на земята“. През месец август 2022г. ответникът заявил на молителката, че ако реши, ще доведе един

циганин в партамента им и „да се оправя“, както и че когато големият им син Васил навърши 18 години, той ще я изгони от апартамента, за да остане същият за негово лично ползване. На 05.09.2022г. в 17.10 часа молителката се прибрала от работа и установила, че на масата в хола е оставено едно от оръжията на ответника. Пистолетът се намирал в непосредствена близост и досег с децата по време на целия ден, като малкият син на страните си е играл на 1,2 метра от него. Молителката установила също, че пистолетът е бил там през целия ден и децата са го пипали и премествали от едно място на друго.

В съдебно заседание молителката моли молбата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът моли молбата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Между страните липсва спор, че същите са били във фактическо съжителство, от което имат родени две деца – Васил В.ов В. и Николай В.ов В.. Не се спори, че страните са във фактическа раздяла от четири години, като същите продължили да живеят заедно в съсобственото им жилище, находящо се в гр. София, район Слатина, ж.к. Христо Смирненски, бл. 5, вх. А, ет. 6. На 22.09.2022г. ответникът напуснал съвместно обитаваното жилище.

По делото е представена декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, в която молителката описва изложените в молбата актове на домашно насилие.

Ответникът работи в Централна кооперативна банка АД, като е получил месечно трудово възнаграждение за месец октомври 2022г. в размер на 3958.40 лева, за месец септември 2022г. – 3828.40 лева, за месец август 2022г. – 3828.40 лева.

От приложената към делото справка, изготвена от Софийска районна прокуратура, е видно, че срещу ответника са образувани три преписки по жалби от М. Р., като една от тях е приключила с постановен отказ от образуване на досъдебно производство, а другите две преписки не са приключили. Срещу В. И. В. в СРП няма образувани досъдебни производства.

Към доказателствената съвкупност са приобщени материалите по

прокурорска преписка № 41583/2022г. по описа на СРП, които съдът кредитира на основание чл. 14, ал. 1 ЗЗДН.

От показанията на св. Златко Стефанов Рачев се установява, че в последно време отношенията между страните ексалирали драстично. На 18.08.2022г. била проведена среща между страните и родителите на молителката. Свидетелят попитал ответника защо не подкрепя майката пред децата и защо срина постоянно авторитета ѝ пред тях, а той отговорил „Всеки сам си изгражда авторитета“. Свидетелят казал на ответника, че не е прав относно поведението му към молителката, а той си запретнал ръкавите, свалил си аксесоарите по ръцете, станал и тръгнал към свидетеля, но нищо повече не се случило. Преди срещата от 18.08.2022г. при проведен между свидетеля и ответника разговор, последният заявил, че ще подари своята част от жилището на циганин и тогава молителката да види как ще се справя с него. Децата са причината за разстроените отношения между страните.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Рачев като обективни и непротиворечиви както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Видно от показанията на св. Николина Маринова Р., отношенията между страните през последните 4 – 5 години били много лоши. В смисъл, че ответникът отсъствал от дома почти през цялото време и молителката била натоварена с грижите за децата. На 18.08.2022г. била проведена среща между страните и родителите на молителката. Молителката заявила, че не иска да си дава децата и иска те да бъдат с нея. Ответникът се обърнал към молителката и ѝ казал, че има власт, пари, връзки и ще плати 50 000 лева на някой съдия и ще спечели всяко дело. Той казал на молителката също, че ще продаде неговия дял от жилището на един циганин и да види тогава тя какво ще прави. Родителите на молителката си тръгнали, като оставили страните да разговарят с децата си какво ще се случва. Целта на срещата от 18.08.2022г. била да се реши как страните ще живеят занапред.

Преценени по реда на чл. 172 ГПК, съдът кредитира показанията на св. Р. като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства, като не кредитира същите в частта им относно обстоятелствата, които не е възприела

лично.

От показанията на св. Мариана Василева Ингилишка се установява, че няколко пъти се случвало ответникът да пренощува при своята майка, тъй като молителката била заключила и той не можел да се прибере. Ответникът живее в дома на майка си от септември 2022г. Малко след 2000г. ответникът притежавал оръжие.

Като съобрази показанията на св. Ингилишка съобразно чл. 172 ГПК, съдът кредитира същите като обективни и кореспондиращи с останалите доказателства по делото, като не кредитира същите в частта им относно споделените й обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях.

Видно от показанията на св. Андрей Асенов Стоименов, ответникът напуснал жилището на 22.09.2022г.

Съдът кредитира показанията на св. Стоименов в посочената част като обективни и непротиворечиви с останалите доказателства, като не кредитира същите в частта им относно споделените му обстоятелства, тъй като няма лични впечатления за тях, както и в частта им относно обстоятелствата, които са ирелевантни към предмета на доказване.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на производството:

-

Молбата за защита е подадена от пострадалата съгласно чл. 8, т. 1 от ЗЗДН, поради което е налице валидно сезиране на съда от процесуално легитимирано за това лице.

Молителката твърди извършени актове на домашно насилие в периода от месец януари 2022г. до датата на подаване на молбата – 20.09.2022г., поради което е спазен преклузивният срок по чл. 10, ал. 1 от ЗЗДН и молбата се явява процесуално допустима.

По основателността на молбата:

Съгласно чл. 2 ЗЗДН, „домашно насилие е всеки акт на физическо,

психическо или сексуално насилие, както и опитът за такова насилие, принудителното ограничаване на личната свобода и на личния живот, извършено спрямо лица, които се намират или са били в семейна или родствена връзка или във фактическо съпружеско съжителство”. Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от ЗЗДН, „За психическо и емоционално насилие върху дете се смята и всяко домашно насилие, извършено в негово присъствие”.

По делото се установи, че ответникът е лице, попадащо в кръга на посочените в чл. 3, т. 2 от ЗЗДН лица, респ. последният притежава материално - правна легитимация да отговаря по молбата, предмет на настоящото разглеждане. По делото се установи, че страните са се намирали във фактическо съжителство.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за доказано, че през процесния период молителката е пострадала от действия на ответника, извършени в дома на страните към този момент – гр. София, ж.к. Христо Смирненски, бл. 5, вх. А, ет. 6, изразяващи се в отправени спрямо нея заплашителни изрази от ответника. Последният е заявил на молителката, че „срещу 50 000 лева ще ѝ вземе децата, както и че има връзки навсякъде и тя е безсилна срещу него“, „тя му е най – лесна – за манипулиране, за елиминиране, за мачкане и унижаване“, „всички, които имат някакви претенции към него, ще лежат на земята“. Тези изводи се обосновават от представената декларация по чл. 9, ал. 3 ЗЗДН, както и от показанията на св. Р., която лично е възприела поведението на ответника досежно отправените от него заплахи, че има власт, пари, връзки и ще плати 50 000 лева на някой съдия и ще спечели всяко дело, ще унищожи молителката. С извършване на така установените действия ответникът е осъществил спрямо пострадалата актове на домашно насилие по смисъла на чл. 2 от ЗЗДН - домашно психическо и емоционално насилие.

Доколкото с молбата не се търси защита за общите на страните деца, съдът не следва да анализира поведението на ответника спрямо тях, тъй като не е предмет на настоящото производство.

По отношение на твърдяните актове на домашно насилие, изразяващи се в отправени от ответника изрази, че ще подари своята част от жилището на циганин и тогава молителката да види как ще се оправя с него, съдът намира,

че същите безспорно се установяват от доказателствата по делото, в подкрепа на което са показанията на свидетелите Рачев и Р., които лично са ги възприели. Съдът намира, че посоченият акт не може да бъде характеризиран като акт на домашно насилие по смисъла на чл. 2 ЗЗДН, тъй като сам по себе си не би могъл да предизвика последиците, визирани в закона, както и да постави пострадалото лице в подчинено положение, което е и основната характеристика на акта по чл. 2 ЗЗДН. Не се установява с категоричност и твърдението относно целта и последиците на извършения акт на 05.09.2022г. от ответника, изразяващ се в поставено на масата оръжие. От доказателствата по делото безспорно се установи, че на 05.09.2022г. ответникът е оставил на холната маса в съсобственото жилище на страните притежаваното от него законно оръжие, като през целия ден същите не са били в дома си, а децата им се намирали в близост до него. Молителката установила посоченото обстоятелство в 17.10 часа, когато се прибрала от работа, като възприела предприетото от ответника за възможно умишлено и с цел поредна демонстрация на сила. Доколкото в настоящото производство не се търси защита за родените от съвместното съжителство на страните две деца, то съдът не следва да обсъжда поведението на ответника спрямо тях, тъй като е ирелевантно към предмета на доказване. По отношение на последиците спрямо молителката, съдът намира, че не се доказва горепосоченото твърдение, още повече, че същото представлява субективна интерпретация на молителката. Не се доказва и твърдения акт за опит от страна на ответника да постави молителката в икономическа зависимост. Видно от представените фишове за трудово възнаграждение, ответникът работи в Централна кооперативна банка АД, като получава среден месечен трудов доход в размер на 3958.40 лева. Не са ангажирани доказателства в подкрепа на твърдението, че ответникът разполага с добра финансова обезпеченост, както и че същият предприема действия, поставящи молителката в подчинено икономическо положение.

3. По мерките за защита по чл.5, ал.1 от ЗЗДН:

-

При налагане на мерките по чл. 5 ЗЗДН съдът не е обвързан от искането на молителя или становището на ответника, а следва да наложи по своя

преценка една или повече защитни мерки за защита /чл. 16, ал. 1 от ЗЗДН/.

В настоящия случай, с оглед характера и интензитета на актовете на насилие, съдът намира за подходяща мярката за защита по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗЗДН /задължаване на извършителя да се въздържа от извършване на домашно насилие/. Съдът намира, че посочената мярка ще осигури защита в достатъчна степен на пострадалото лице. Законодателят не е предвидил и регламентирал срок за мярката по чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН и същата следва да бъде наложена без такъв.

4. По налагане на глоба на ответника:

-

Съгласно чл. 5, ал. 4 от ЗЗДН при уважаване на молбата за защита съдът е длъжен да наложи на извършителя на домашното насилие глоба в размер от 200 до 1000 лева. При определянето на размера на глобата съдът взема предвид тежестта на нарушенията, подбудите за тяхното извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Като съобрази тези обстоятелства и размера на получавания от него трудов доход, съдът намира, че следва да бъде наложена глоба в размер на 400 лева, която ще въздейства поправително на ответника.

5. По разноските:

При този изход на делото и на основание чл. 11, ал. 2 от ЗЗДН, вр. чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, дължимата държавна такса в размер на 25,00 лева следва да се възложи на ответника, който следва да бъде осъден да я заплати в полза на СРС, доколкото, съгласно чл. 11, ал. 1 ЗЗДН, тя не се внася предварително от молителя.

Претенция за присъждане на разноски е направена от двете страни. С оглед изхода на спора, ответникът следва да бъде осъден да заплати на молителката сторените по делото разноски. Същата е доказала такива в размер 750.00 за заплатено адвокатско възнаграждение. Искането на

ответника за присъждане на сторените от него разноси следва да бъде оставено без уважение като неоснователно.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗДАВА на основание чл. 15, ал. 2 от ЗЗДН **ЗАПОВЕД ЗА ЗАЩИТА** на **М. З. Р.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, ж.к. Хаджи Димитър бл. 103, вх. Г, ет. 8, ап. 96, *като налага следната мярка за защита:*

ЗАДЪЛЖАВА, на основание чл. 5, ал. 1, т. 1 от ЗЗДН, **В. И. В.**, ЕГН *****, с адрес: гр. София, бул. „Пенчо Славейков“ № 37, ет. 5, ап. 9, да се въздържа от извършване на домашно насилие по отношение на **М. З. Р.**, ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. София, ж.к. Хаджи Димитър, бл. 103, вх. Г, ет. 8, ап. 96.

ПРЕДУПРЕЖДАВА В. И. В., ЕГН *****, че при констатирано от полицейските органи неизпълнение на настоящата заповед, на основание чл. 21 ал. 3 от ЗЗДН полицейският орган е длъжен да го задържи и незабавно да уведоми органите на прокуратурата, като неизпълнението на настоящата заповед представлява престъпление по чл. 296, ал. 1 от Наказателния кодекс /НК/.

ЗАПОВЕДТА ЗА ЗАЩИТА подлежи на незабавно изпълнение /чл. 20 ЗЗДН/.

НАЛАГА на основание чл. 5, ал. 3 от ЗЗДН на **В. И. В.**, ЕГН *****, адрес: гр. София, бул. „Пенчо Славейков“ № 37, ет. 5, ап. 9, глоба в размер на 400,00 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН *****, да заплати по сметка на СРД държавна такса в размер на 25.00 /двадесет и пет/ лева.

ОСЪЖДА В. И. В., ЕГН ***** да заплати на **М. З. Р., ЕГН *******, сумата в размер на 750.00 /седемстотин и петдесет/ лева – разноска в производството.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на В. И. В., ЕГН ***** з присъждане на разноски в настоящото производство като неоснователно.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Софийски градски съд 7-дневен срок от връчването му на страните /чл. 17, ал. 1 от ЗЗДН/.

Препис от решението да се изпрати на полицейските управления и адресите на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____